

Vogelvrij

Ellen Putman

Muskusrat.

Dwergbever

De dwergbever (*Ondatra zibethicus*) behorend tot de orde van de knaagdieren en de onderfamilie van de woelmuizen, is beter bekend onder de naam muskusrat en wordt soms ook waterkonijn genoemd. In de verste verte lijkt de muskusrat niet op een rat of op een konijn, maar eerder op een beverachtige. Vandaar dat Maarten 't Hart al in de allereerste Argus van 1976 voorstelde om ze dwergbever te noemen.

De muskusrat heeft het ontegenzeggelijk onnoemelijk zwaar. In 1908 werden ze in Tsjechië voor de bonthandel gebruikt en daarna uitgezet voor de jacht. Vandaag de dag wordt de muskusrat helaas vaak in één adem genoemd met de term 'bestrijden'. Zo is de muskusrat opgenomen op de Europese lijst van invasieve exoten en hebben de waterschappen in 2019 besloten om de muskusrat 'terug te dringen tot de landsgrens'.

Bestrijden en terugdringen betekent in de praktijk: doden, terwijl er in plaats daarvan preventieve maatregelen te nemen zijn die goed uitvoerbaar zijn en waar de wetgever zeker ruimte toe biedt. Graafschade kan bijvoorbeeld worden voorkomen door het aanbrengen van stortsteen, basaltblokken of doorgroeibare betonmatten bij dijken. Steile oevers kunnen worden voorzien van een dik kleidek en een talud kan meer glooiend gemaakt worden ter voorkoming van graverij. Kortom legio mogelijkheden.

Keuzes die nog niet vaak gemaakt worden met pijnlijke en onethische gevolgen voor de dwergbever.